

SPRAWOZDANIE DYREKCJI SZKOŁY HANDLOWEJ

W KRAKOWIE

za rok szkolny 1887|8.



KRAKÓW.

NAKŁADEM DYREKCJI SZKOŁY HANDLOWEJ.

W Drukarni Wł. L. Anczyca i Spółki,
pod zarządem Jana Gadowskiego.

1888.

SPRAWOZDANIE.

Składając sprawozdanie z szóstego roku istnienia szkoły handlowej w Krakowie, poczuwamy się do obowiązku rzucić okiem wstecz na rozwój tej szkoły, jej stan teraźniejszy i widoki na przyszłość.

O istotnej wartości szkoły w pierwszym trzyleciu w ścisłym słowa znaczeniu i mowy być nie mogło. Nauka, obliczona w tym zakładzie na trzy lata, dopiero po upływie tychże mogła wykazać owoce praktyczne, a to na podstawie Świadectw wystawianych przez Dyrekeyę, które mogły posłużyć uczniom do pozyskania łatwiejszego, a z czasem i korzystniejszego pomieszczenia w handlach lub instytucjach finansowych.

Dyrekeya natomiast ze swej strony dopiero po pierwszych trzech latach mogła podać wykaz statystyczny uczni zakład opuszczających i wypowiedzieć sąd o jakości materiału w szkole po trzech latach przekształconym i o jego względnej wartości na zewnątrz.

Sprawozdania Dyrekeyi z ostatnich trzech lat dowodzą statystyką wzrostu liczby uczni wstępujących do Zakładu, niemniej i korzyści jakie szkoła dostarczeniem uzdolnionego materiału światu handlowemu przysparza.

Wszyscy uczniowie, którzy w ostatnich trzech latach zakład z dobrym opuszczali postępowaniem, cieszą się dziś wcale intratnym pomieszczeniem, które w stosunku do wieku i czasu przebytego w szkole znośniejszą im daje egzystencję, jak współtowarzyszom zawodu, którzy nie chcą lub nie mogą korzystać z nabycia teoretycznej wiedzy, w świecie handlowym tak potrzebnej — opierającej

się na zasadach niewzruszonych naukowych, a nie tradycyjalnych, często błędnych.

Żywotność każdej instytucji naukowej zależy od warunków, wśród których instytucja ta istnieje. Otóż warunki szkoły handlowej w Krakowie pod względem intelektualno pedagogicznym i pod względem opieki tej instytucji udzielanej pozostały niezmienione.

Grono nauczycieli, odznaczające się prawdziwą wiedzą, niezwykłą cierpliwością i niezmordowaną pracą, wypełnia trudne obowiązki swoje z prawdziwem zamiłowaniem i poświęceniem, uczniowie zdolniejsi i pilniejsi korzystają w całej pełni z nauk im udzielanych — mniej zdolni, lecz pilnością się odznaczający, są przedmiotem szczególnej troskliwości ze strony nauczycieli, w skutek czego pod względem wiedzy nabytej równają się uczniom najzdolniejszym, ci zaś, którzy bez pracy i zachodu pragną uzyskać w zakładzie naszym dobre świadectwa, aby przy ich pomocy uzyskać korzystniejszą posadę, tracą daremnie czas swój i opuszczają zakład z niezadowoleniem, gdyż Dyrekcya poczytywałaby to jako krzywdę wyrządzoną szkole samej, tudzież zdolnym, pracowitym i pilnym uczniom, gdyby stawiała ich na równi z uczniami niesumiennymi i nieoddającymi się nauce z całym zamiłowaniem.

Jeżeli przeto da się słyszeć gdziekolwiek zdanie ujemne o naszej szkole handlowej, pochodzi ono niezawodnie z nielicznego na szczęście szeregu tych uczni, którzy w naszym zakładzie nie potrafili uzyskać pochlebnych świadectw.

Szkola nasza istnieje, jak powszechnie wiadomo, skromnym zasilkiem, udzielanym jej przez Wysokie Ministerstwo Oświaty, ofiarnością poważnych krajowych ciał autonomicznych i instytucji finansowych, ofiarnością kongregacyi kupieckiej, oraz życzliwością, opieką i moralnem poparciem, udzielonem temu zakładowi przez osobistości, zajmujące w społeczeństwie naszym wybitne stanowiska.

Materyalne ofiary dla szkoły naszej ponoszone, były wprawdzie w roku ubiegłym cokolwiek szczuplejsze, jak w latach poprzednich, ale wyjątkowa ta zmiana, nieprzewidziana w budżecie szkolnym, na wzrost zakładu szkodliwie nie oddziałała, gdyż dzięki przezornej oszczędności zarządu rozporządzalne fundusze wystarczyły na potrzeby i skromne wymogi szkoły — a da Bóg chwilowe ścieśnienie warunków materyalnych zmieni się na lepsze, a w tenczas projektowana myśl utworzenia wyższej szkoły handlowej w Krakowie zostanie urzeczywistnioną.

Natomiast zaznaczyć musimy z uznaniem szczerzej wdzięczności, że warunki moralnej natury, t. j. opieki i życzliwości ze strony mężów, którzy od pierwszej chwili gorliwie się szkołą zajęli i skuteczną opieką prawdziwe jej oddali zasługi, pozostały niezmienione.

Na tem miejscu poświęcić należy serdeczne słowo uznania wcześniej zmarłemu w roku ubiegłym ś. p. Drowi Mieczysławowi Bochenkowi, profesorowi Uniwersytetu i Delegatowi c. k. Ministerstwa oświaty dla szkoły handlowej, za jego starania i rzetelną pracę, aby tę szkołę od pierwszej chwili istnienia w obec różnorodnej opinii wyjątkową otoczyć opieką i od nieuzasadnionych pociągów statecznie bronić.

Wdzięczność szczerza należy się również ś. p. Emilowi Baruchowi, który opiekując się zaledwie pół roku tym zakładem, położył wszakże ważne zasługi dla utrwalenia tegoż przez swoją szczerą dla niego życzliwość.

Sądzić należy, że Opatrzność czuwa nad naszym zakładem. Uczyniony wyłom w gronie gorliwych opiekunów szkoły, spowodowany śmiercią ś. p. Dra Bochenka i ś. p. Emila Barucha, zastąpiony został szczęśliwym wyborem nowego delegata c. k. Ministerstwa oświaty w osobie czcigodnego męża nauki W. Dra Fryderyka Zolla, profesora uniwersytetu, znanego w mieście i w kraju całym miłośnika i opiekuna naukowych instytucji — i wyborem Wgo Ernesta Stockmara, jednego z najpoważniejszych przemysłowców miasta naszego, który przejęty jest przekonaniem, iż wzrost naszego handlu i przemysłu da się zdobyć tylko pracą i wiedzą.

Pozyskaniem takich sił kierowniczych wzmocniony Wydział Zarządu raczy więc i na przyszłość jak dotąd instytucję tę życzliwą otaczać opieką i dopomagać usiłowaniom Dyrekcyi i grona nauczycielskiego, a skoro ważność szkoły ze strony świata kupieckiego i przemysłowego należycie pojętą i ocenioną zostanie, naten czas łączność myśli, i ofiarność serca dokonają reszty.

W roku szkolnym 1887/8 a szóstym istnienia szkoły zapisało się do klasy I. 42

„ „ II. 29

„ „ III. 15

razem przeto 86 uczni.

W ciągu roku porzuciło zakład 21 uczni, a klasyfikowano w klasie I. 29, w klasie II. 21, w klasie III. 15 razem 65 uczni.

Z porównania z rokiem ubiegłym okazuje się, że w roku szkolnym 1887/8 zapisało się więcej o 10ciu, a klasyfikowano więcej o 12stu uczni.

Z zapisanych 86 uczni było 30stu, którzy już poprzednio do szkoły uczęszczali, 56 zaś nowo zapisanych.

Z zapisanych 86 uczniów było 29 zajętych w handlach, reszta 57 dotąd żadnej praktyki handlowej nie mieli — w ciągu roku przestało chodzić na wykłady 4 zawodowych i 17 niezawodowych, a klasyfikowano 25 uczniów praktykantów handlowych i 40 niezawodowych.

W porównaniu z rokiem zeszłym zapisało się zawodowych uczni więcej 3 a klasyfikowano więcej 6 uczni zawodowych, co widocznie świadczy o większem zainteresowaniu się szkołą kół fachowych.

Program nauk w poszczególnych przedmiotach był następujący:

Język polski (*uczył p. W. Michna*).

Klasa I. tygodniowo godzin 2.

Czytanie płynne i wyraziste; objaśnianie odczytanych ustępów pod względem treści i związku pojedynczych myśli; opowiadanie treści w dłuższych ustępach; wyuczenie się na pamięć i należyte wygłaszanie wzorowych, poprzednio odczytanych i wyjaśnionych ustępów, bądź prozaicznych bądź poetycznych.

Ćwiczenia gramatyczne, a mianowicie: gruntowne poznanie wszystkich części mowy; odmiany imion; o zdaniu pojedynczem gołym i rozwiniętem; pojęcie o zdaniu złożonem.

Ćwiczenia piśmienne, a mianowicie: ortograficzne na podstawie dyktatów; pisanie przystępnie opowiedzianych bajek, powiastek; opisów różnych przedmiotów, tudzież pisanie w skróceniu treści odczytanych ustępów z książki do czytania przeznaczonej.

Zadanie co dwa tygodnie.

Podręcznik: Wypisy polskie, tom I.

Klasa II. tygodniowo godzina 1.

Treściwe opowiadanie odczytanych ustępów ze szczególną

uwagą na poprawność: zwięzłość wyrażania się. Wyuczanie się na pamięć ustępów prozaicznych i poetycznych.

Ćwiczenia gramatyczne, a mianowicie powtórzenie o zdaniu pojedynczem rozwiniętem; uzupełnienie nauki o zdaniu złożonem z uwzględnieniem znaczenia spójników i używania znaków pisarskich; uzupełnienie odmian imion i czasownika, tudzież nauka o składni, zgody i szyku.

Ćwiczenia piśmienne, a mianowicie: opisy i opowiadania, do których treść brano z nauk realnych, albo handlowych i przemysłowych.

Co dwa tygodnie zadanie.

Klasa III. tygodniowo godzina 1.

Czytanie, objaśnienie; opowiadanie wzorowych ustępów pisarzy znakomitszych na podstawie polskiej książki przeznaczonej do czytania. Cały zakres nakreślonej nauki z gramatyki w klasie drugiej, powtórzona szczegółowo w klasie III.

Ćwiczenia piśmienne; takie same co do formy jak w klasie II., tylko znacznie w szerszym zakresie. Przy objaśnianiu ćwiczeń piśmiennych wyjaśniano głównejsze formy i zasady stylu.

Co dwa tygodnie zadanie.

Podręcznik dla kl. II. i III: Wypisy polskie tom II.

Język niemiecki (*uczył p. Rudolf Ottman*).

Klasa I. tygodniowo 4 godziny.

Czytanie, wymowa, uczenie się słów całemi grupami z uwzględnieniem potrzeb zawodu kupieckiego, składnia zdań pojedynczych, na podstawie tychże praktyczne rozmówki, pisownia, ćwiczenia stylistyczne materiału ustnie przerobionego, uczenie się praktycznych, krótkich ustępów na pamięć z równoczesnem pisaniem tychże na tablicy.

Co dwa tygodnie zadanie szkolne.

Klasa II. tygodniowo 3 godziny.

Powtórzenie przedmiotów klasy I. Czasowniki nieregularne i tryby, zdania złożone i rozszerzone, rozmówki praktyczne, do zawodu kupieckiego zastosowane, czytanie ustępów i opowiadanie

własnymi słowami, bądź uczenie się ustępów przedtem na tablicy spisanych na pamięć, celem nabycia wprawy w stylistyce.

Co dwa tygodnie zadanie szkolne.

Klasa III. tygodniowo 3 godziny.

Ciąg dalszy przedmiotu klasy II. Opowiadanie bądź uczenie się na pamięć obszerniejszych ustępów z dziedziny przemysłu i handlu ze szczególnem uwzględnieniem stylistyki kupieckiej, sporządzenie kwitów, frachtów, przekazów, ogłoszeń, cyrkularzy, zawiadomień, krótkich listów kupieckich i t. p.

Co tydzień zadanie szkolne.

Podręczniki: Rebena ćwiczenia, Molina gramatyka.

Język francuski (*uczył p. Roman Celiński*).

Klasa II. tygodniowo 2 godziny.

Pierwsze zasady czytania i pisania, o rzeczowniku, rodzaju i o zaimku, słowa posiłkowe mieć i być, cztery konjugacje, ćwiczenia przy tablicy, reguła zgody imiesłowu przeszłego, o ortografii niektórych czasowników regularnych.

Co tydzień zadanie.

Klasa III. tygodniowo 2 godziny.

Czasowniki przedstawiające trudności w niektórych czasach, czasowniki nieregularne, tłumaczenia i opowiadania z książki, ćwiczenia przy tablicy, korespondencya handlowa.

Co tydzień zadanie.

Podręczniki: ćwiczenia Erarda Ciechomskiego.

Rachunki kupieckie (*uczył p. Artur Stein*).

Klasa I. tygodniowo 3 godziny.

Cztery działania liczbami niemianowanemi i mianowanemi, jednogatunkowemi, całemi i dziesiętnemi, wraz z ułatwieniami w działaniach; skrócony sposób mnożenia i dzielenia; działania rachunkowe uławkami zwyczajnemi; rachunek liczbami wieloga-

tunkowemi, całemi i dziesiętnemi, z uwzględnieniem miar i wag austriackich, oraz ważniejszych zagranicznych.

Co dwa tygodnie zadanie.

Klasa II. tygodniowo 2 godziny.

Powtórzenie przedmiotu klasy I. Stosunki i proporcye; reguła trzech pojedyncza i składana; włoska praktyka; reguła łańcuchowa; rachunki odsetkowe; rachunki procentowe (Interessenrechnung).

Co dwa tygodnie zadanie.

Podręcznik: Arytmetyka Bączalskiego dla szkół realnych i przemysłowo-handlowych.

Klasa III. tygodniowo 2 godziny.

Reguła spółki pojedyncza i złożona; reguła mieszaniny; obliczenie eskontu weksli; obliczenie weksli zagranicznych (dewiz) według wiedeńskiej ceduły giełdowej; obliczanie efektów na giełdzie wiedeńskiej notowanych; rachunki kupna, sprzedaży i kosztów handlowych przy towarach; kalkulacye faktur pojedynczych i złożonych; obliczanie rachunków bieżących (Conto corrent) według metody niemieckiej, epoki i metody drabinkowej.

Co dwa tygodnie zadanie.

Podręcznika nie używano.

Nauka o handlu (*uczył p. Bol. Antoniewicz*).

Klasa II. tygodniowo 1. godzina.

Pojęcia ogólne o towarze, wartości, cenie, pieniądzu i kredycie; pomocnicy handlowi, pełnomocnik, prokurent. Spółki handlowe: jawna, komandytowa, akcyjna i niejawna. Pośrednicy handlowi: komisant, spedytor, stręczyciel, agent, konsul. Urządzenia handlowe: firma, rejestr handlowy, księgi handlowe, izby handlowe, ustawa handlowa, sądy handlowe. Podział towarów: surowe, przerobione; przemysł wielki i domowy. Miary i wagi: system metryczny i miary sztukowe, urzędy cechownicze. Pie-

niądz, waluta: srebrna, złota, podwójna, papierowa. Cena: z czego się składa, koszt, cenniki, conto finto.

Klasa III. tygodniowo 1 godzina.

Podział handlu: import, export, transit; hurtowny, drobiazgowy, lądowy, morski, kolonialny, wschodni, system protekcyjny, wolna konkurencja, kredyt i rodzaje: rzeczowy, osobisty i kupiecki; rzeczowy ruchomy i hipoteczny. Papiery kredytowe: imienne i na okaziciela; pożyczki państwowe i miejskie; budżet; renta, losy, obligacje indemnizacyjne. Dług skonsolidowany i wiążący; boni skarbowe, moneta papierowa, emisja, konwersja. Listy zastawne, akcje bankowe, przewozowe, przemysłowe; obligi pierwszeństwa; dewizy, waluty i losy. O bankach: interes depozytowy, przekazowy, zastawniczy, hipoteczny, wymiany. Interes giełdowy.

Podręczników nie używano.

Ćwiczenia kontowe (*uczył p. Bol. Antoniewicz*).

Klasa II. tygodniowo 1 godzina

Dokumenta handlowe; Faktura: znaki monet i rozmiarów; rubrykowanie, przykłady; kalkulacja, kopja faktur. List przewozowy dla woźnicy, kolejowy i wodny czyli konosament. Kwity i ostemplowanie; kwity w formie listu i sznurowe; kwity na gotówkę, towary, procenta. Weksle: sola weksel i tratta czyli weksel przekazowy; ostemplowanie; akcept, zlecenie, umiejscowienie, adres od wypadku, prima, sekunda, upłata, pokwitowanie, allonża; protest.

Podręcznika nie używano.

Buchalterya (*uczył p. Bol. Antoniewicz*).

Klasa III. tygodniowo 2 godziny.

Cel buchalteryi; wymagania kodeksu. Księgi pomocnicze kasowe; weksłowe: weksli do przyjęcia, do zapłacenia, terminatka, księga kredytów otwartych; raport kasowy, inwentarz,

kontrola. Księgi towarowe: magazynowa, zamówień, towarowa właściwa, komisowa, spedycyjna, kalkulacyjna, kupna czyli faktur do zapłacenia, sprzedaży czyli faktur do przyjęcia; raport magazynowy; inwentarz, kontrola. Prima-nota czyli strazza. Buchhalteryja pojedyncza; dwa sposoby prowadzenia; kasa, memoryał, contocorrent czyli księga dłużników i wierzycieli. Saldo conto, kontrola. Buchhalteryja podwójna, dwa sposoby prowadzenia; kasa, memoryał, dziennik, księga główna. Bilans surowy, bilans, prace przedwstępne, zestawienie ostateczne. Przerobiono we wszystkich księgach przykład interesu dwumiesięcznego.

Podręcznika nie używano.

Korespondencya (*uczył p. Bol. Antoniewicz*).

Klasa III. tygodniowo 1 godzina.

Znaczenie i potrzeba korespondencji; wiadomości i przymioty potrzebne korespondentowi, forma listów handlowych, kopjał. Przepisy pocztowe i telegraficzne. Archiwum: rubrum, dziennik podawczy. Okólniki; listy w sprawach wekslowych; zawiadomienia o rachunkach; listy towarowe i spedycyjne, informacyjne. Przerobiono w każdym dziale listy w języku polskim i niemieckim.

Podręcznika nie używano.

Geografia (*uczył p. W. Michna*).

Klasa I. tygodniowo 1 godzina.

Szczegółowe poznanie kraju rodzinnego i całej monarchii austriacko-węgierskiej w ogólnych zarysach pod względem stosunków fizycznych, topograficznych, etnograficznych i politycznych; poznanie Europy i innych części ziemi w zarysach ogólnych, nakoniec objaśniano o powszednich zjawiskach, pochodzących z kształtu, położenia i ruchu ziemi.

Klasa II. tygodniowo 1 godzina.

Szczegółowe poznanie krajów monarchii austriacko-węgierskiej pod względem ich produkeyi, przemysłu i handlu, tudzież pod

względem zwyczajów i obyczajów ich mieszkańców. Ogólne poznanie krajów Europy. Szczegółowe poznanie krajów środkowej i zachodnio-południowej Europy przede wszystkim z uwzględnieniem ich przemysłu i handlu.

Kaligrafia (*uczył p. Henryk Wacęga*).

klasa I. tygodniowo 2 godziny.

Zaczęto pojedynczemi kreskami, uwydatniono różnicę jaka zachodzi między charakterem pisma polskiego i niemieckiego (metoda amerykańska, t. j. pisanie w takt) pojedyncze litery małego i wielkiego abecadła, inne możliwe, a używane kształty liter, cyfr i znaków pisarskich, pisanie całych zdań wielkiem i drobnem piśmem na jednej linii.

Podręcznik: Wzory Tarczyńskiego.

Klasa II. III. (*uczył p. L. Peszkowski*) tygodniowo 1 godzina.

Powtórzenie ćwiczeń klasy I., rond francuski i inne ozdobne pisma.

Franciszek Kroebl,
Dyrektor.

Wydział Zarządu szkoły handlowej.

WW. Teodor Baranowski, Prezes Izby handlowej, właściciel fabryki oleju, r. m. jako Przewodniczący.

Jan Geisler, naczelnik rachunkowości Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń, r. m., jako delegaci Rady miejskiej.

Albert Mendelsburg, Wice-Prezes Izby handlowej i właściciel domu bankowego, r. m.

Ernest Stockmar, właściciel apteki r. m., jako delegaci Izby handlowo-przemysłowej.

Jerzy Goebel, Prezes kongregacji kupieckiej, właściciel handlu korzennego, r. m.

Jan Federowicz, właściciel handlu korzennego i składu win, r. m., jako delegaci kongregacji kupieckiej.

Franciszek Kroehl, szef biura towarzystwa wzajemnego kredytu, dyrektor szkoły.

Delegaci:

WW. Dr. Fryderyk Zoll, Prof. Uniwersytetu, r. m., jako delegat Ministerstwa oświaty.

Dr. Ferdynand Weigel, b. Prezydent miasta, adwokat krajowy, sekretarz Izby handlowo przemysłowej r. m., jako delegat Wydziału krajowego.

Grono nauczycielskie szkoły handlowej.

Antoniewicz Bolesław Woysym, naczelnik rachunkowości i prokurent Banku galicyjskiego dla handlu i przemysłu, uczył: nauki o handlu, ćwiczeń kontowych, buchhalteryi i korespondencyi.

Celiński Roman, nauczyciel języka francuskiego.

Michna Wojciech, Dyrektor szkoły ludowej, uczył języka polskiego i geografii.

Ottman Rudolf, kustosz biblioteki Jagiellońskiej, uczył języka niemieckiego.

Peszkowski L., nauczyciel szkół ludowych, uczył kaligrafii w klasie II. i III.

Stein Artur, kasyer filii Banku hipotecznego, uczył rachunków kupieckich.

Wacięga Henryk, nauczyciel szkoły ludowej, uczył kaligrafii w klasie I.

KLASYFIKACYA UCZNIÓW

ZA ROK SZKOLNY 1887/8.

Klasa I.

Stopień I. z odznaczeniem: Królikowski Aleksander (uczeń firmy St. Feintuch).

Wyżykowski Tadeusz (uczeń w Bazarze krajow.).

Stopień I.: Bürstenbinder Izak.

Cesarczyk Stanisław (uczeń firmy J. F. Fischer).

Englaender Marek.

Gnoiński Maryan.

Gottlieb Salomon.

Hudaszek Wiktor (uczeń firmy A. Suski).

Immerglück Salomon.

Kłodziński Mieczysław (uczeń firmy Mikuszewski & Zygadłowicz).

Kohane Izak.

Łączyński Tadeusz (uczeń firmy W. Tomaszewski).

Molkner Wolf Jakób.

Ostiadet Henryk (uczeń firmy K. Niesiołowski).

Paster Pinkus.

Peiper Mordko.

Schiff Majer.

Walz Franciszek.

Zabawski Henryk.

Zubrzycki Władysław.

Siedmiu uczniom pozwolono poprawić po wakacjach z jednego przedmiotu, dwóch uczni nie otrzymało promocyi.

Klasa II.

Stopień I. z odznaczeniem: Drzewicki Jan (uczeń firmy W. Tomaszewski).

Łosztyn Bazyli.

Zembaczyński Władysław.

Stopień I.: Gross Józef.

Karwowski Tadeusz (uczeń firmy A. Rozmanit).

Lassociński Juliusz (uczeń firmy J. G. Berliński).

Leinkram Józef.

Roscovits Teodor.

Ryszard Stanisław (uczeń firmy A. Ryszard).

Tomaszewski Kamil (uczeń firmy W. Tomaszewski).

Walicki Józef.

Warszawski Emil.

Birtus Stanisław (uczeń firmy Porębski & Zimler).

Śmieszkiewicz Franciszek.

Czterem uczniom pozwolono poprawić po wakacjach z jednego przedmiotu — trzech nie uzyskało promocyi.

Klasa III.

Stopień I. z odznaczeniem: Iwanicki Seweryn (uczeń księgarni Żupański & Heumann).

Szumski Kazimierz.

Stopień I.: Biliński Adam (uczeń drukarni A. Koziańskiego).

Böhm Robert.

Medvetzky Zygmunt.

Metzner Emanuel.

Nadel Markus (uczeń firmy Sal. Nadel).

Piawski Antoni (uczeń księgarni Dr. Miłkowskiego).

Presser Joachim.

Scholz Włodzimierz (uczeń firmy H. Schwarz).

Wajda Wincenty.

Zwoliński Józef.

Jednemu uczniowi pozwolono poprawić po wakacjach z jednego przedmiotu — dwóch nie uzyskało promocyi.